

5. szám.
Február 3. 1877.

Megjelenik minden **szombatnapon** másfél iven sokféle képekkel ellátva.
Előfizetési ár: Egész évre jan. dec. 8 frt, 6 hóra 4 frt, 3 hóra 2 frt. Egyes szám 16 kr.
Előfizethetni minden postahivatalnál és könyvtárban. **Kiadó-hivatal:** Pest barátság-tere Athenaeum-épület. **Hirdetések díja:** 5 hasábos nompareille sor 10 kr.

XX. évfolyam.

PIPA DAL *)

Nosza gyerkőcz, töltsd meg a pipámat!
Ah mi kék az illatos dohány!
Füstjével kikergetem fejemből
A bút, gondokat egymás után.

S elmélázok a füstkarikákkal,
Mik köröttem nimbuszt szöttek,
Mint egy dicsőült körül, s fölöttem
Nyájas szellemeként lengenek.

És te lyánka, mit mosolygasz úgy rám?
Gyujts rá te is, gyöngyöm, szaporán!
Szivem egy kis kupakatlan pipa:
Hű szerelmem benne a dohány.

Hogy jól égjen, adj tüzet szemedből:
Ugy is vágyik téged birnia.
Szívet gyujtani — lángoló szemednél
Hidd el: nincs jobb »kértelen gyufa«.

Gyujtsunk hát rá! ajkadon piros láng,
S minden csókod egy édes varázs;
Mely kéjhullamba olvasztja a vért,
A szemedben lángoló parázs.

Ez a világ egy nagy pipa csupán
Öreg Isen tajték pipája,
Jó kedvében a magas égboltot
Teremtette kupakul rája.

A menyország konyhájából, a hol
A szakácsnék a szép angyalok,
Ott szokott rágyujtani az öreg,
Ha a hajnal lánigia fellobog.

Tapló neki — a felhők borúja,
A menykövek — szikrázó kovák,
Vagy, ha kell, csak előránt egy égő
Csillagot, mint menynevei gyufát.

*) Ez is egyike azoknak a költeményeknek, a miket vidéken PETŐFI kiadatlanai között tartogatnak. Egyes gondolatvillámok ugyan emlékeztetnek a nagy költőre, de authenticusságáért nem vállalunk szavatosságot. Nekünk Szántay Aladár ur küldte be, ki azt Gosztonyi Ferencz ur gyűjteményéből mint Petőfinek tulajdonított verset másolta le. A genialitás eltagadhatlan tőle s egész modora emlékeztet a költő »Disznótorban« című költeményére.

S láthatod az órjás pipa füstjét
Köd képében a hegyek fokán.
Ha nagyot szippant, sok csillag hull le;
Im ez a hulló csillag talán.

Pipaszára — a tarka szivárvány:
A nap rajta — tündöklő csibuk;
Fénysallangos kostök nála a hold,
Mít sötét éj a zsebébe dug. —

Hosszu vágott dohány a sugára:
— Saját könyvét: a vén bibliát
Gyujtogatják fidibusz gyanánt fel
Inasai: a török basák.

Az »öreg ur« szenvedélyes pipás.
— Tubákol-e? Az még mély titok.
Törje rajta fejét a filozóf!
Én könnyedén tovább dalolok.

Ámde itczés öblü tajtpipámból
Gondot üzve rágyujtok elébb;
Jót kaczagva, így pöfékelek: hisz
Az egész világ »füst« s nem egyéb.

A barátság, remény, szerelem, és
A szabadság s minden szentebb vágy,
Csak a lélek füstje és nem egyéb:
Családóssá válik s odahágy.

Minden ember egy dohánylevél csak;
A reménység: hosszú pipaszár;
Pipaszurkálók: a szenvedések;
S dohányvágó: a kaszás halál.

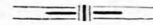
Interpellatio.

Van e tudomása a miniszter urnak róla, hogy Konstantinápolyi önküldöttségünk honifjai majd bele vesztek a fekete tenger nedvébe? Igaz e, hogy azt a szél zivatart a miniszter parancsolatytyára küldte oda a muszka Aeolus? Igaz-e, hogy a töröknek elfogyott a szene utközben s lelkes honifjaink keblük lángoló tüzével kényszerű-

lentenültek a gözkatlantyt fűteni? — Van e szándéka a miniszternek egy repülő gépet érettküldeni, milyen a jövő század regényében már régen feltalálva olvasható. Intézkedett e már, hogy őket utközben semmi tengeri Thaiszok, és menynevei Jekkelfalusiak s más efféle nehéz nyavalyák meg ne támadják? Rendelkezett e már, hogy azok a professorok, a kik ez idő alatt dicsőséggel terhelt konstantinápolyi önküldötteinknek praelectiot tartani, elmulasztot-

ták, s eként őket tudományos előhaladásukban tényleg meggátolták, szigoruan megbüntettesse-nek? — Van-e gondoskodva róla, hogy ha bankettet adunk, a száraz földön is a tengeri betegséget egyikünk másikunk meg ne kapja? — Nincs-e most a miniszter urnak ennél nagyobb baja? — A mi ha így volna, nagyon nehezen sajnálnám.

Egy hősi indulatu kimondhatlan.

(Misztikus történet.)

Csernajeff szállásán megjelenik a napokban hat, tetőtől talpig fölfegyverzett rabló. A »hontalan« férfi természetesen nem lehetett otthon. A rablók egyikének azon végzetes gondolata támadt, hogy vigyék magokkal azon kimondhatlant is, mely látszólag nyugodtan és teljes hidegvérrel függött egy szegen. De ime! — a kimondhatlan emberfeletti erővel kezdi magát védeni. Irtózatot tusa állott be; de rövid. A kimondhatlannak csakhamar sikerült a gombjain függő »hosentrager« segítségével a hat rablót legyűrni, öszszekötni s aztán a lépcsőn levetni... E kimondhatatlan épen azon kimondhatatlan volt, melyet a vitéz hadfi Djunisnál viselt, és a melybe akkor egyszersmind az ő nagy bála szállott.

A BANKKÉRDEZŐK és a BANK.

(P—y, L—y, K—s a szélbalt, előre tolva sarokba szorítja a minisztereket.) Mért nem csinálnak már bankot? Mig bank nincs, nincs pénz, addig mi elégedetlenek vagyunk!

INGERER & GOSCHL. CH

T—a, Sz—I: Itt már a bank! Hanem a bank-alapra pénz kell. Hát csak elő a talléros harisnyával, meg az ezüst kanállal.

— Hát még mi fizessünk a kormánynak, nem nekünk a kormány? Dejsz így még csak jobban elégedetlenek vagyunk!

Hamlet, a dán királyfi.

Menni vagy nem menni: ez hát a kérdés.

Menni a szélbalokkal vajmi jó!

Ők vetnek — és mi aratunk.

Mi jobb? Pártolni, a mit más csinál,

Vagy ellenezni, mit magunk csináltunk?

Egy kormányt megbuktatni? Csigavér!

De ám helyébe ülni! itt a göcs!

Bevallani, hogy jobbat mink se tudnánk,

S aztán eltűrni azt az ütleget

Mit most kiosztunk! Menj Ofélia,

Menj jó Menyus, a kolostorba már!

Ennek a fejnek egykor nyelve volt.

S tudott hoszszú beszédet tartani!

Talán híres politikus vala:

És most milyen üres és szótalan...

— Miben különbözünk? Ki tudja azt?

(Biz én nem! A betűszedő.)

— De én tudom! Abban, hogy én beszélek

Még akkor is, ha hallgat ő: a bölcsebb.

Farsangi tárcza.

Szörnyü, szörnyü, hogy mily szépen vagyunk!... de mégis hadd mondjam el előbb! Nehány hét előtt egy nő jött Budapestre s szálást fogadott magának a főváros egyik jól ismert részében. E nő görög származása, s mint mindenki tudja, kaczer, világot élő — szóval: »levis persona«. Ifjak szeretője, öregek bolondítója. A vele való ismeretséget máris nem egy ifju tárczája s nem egy család nyugalma bánta meg. Nappal nem találkozhatol vele, annál inkább éjszaka. A minap magunk is hozzá tévedtünk, és ime — ott találtuk »nagy reményü, nemes« fiatalágunkat, ott számos családapát, kiknek pedig még eddig a világ előtt jó hírok van, és ott találtuk még minisztereinket is, kik mindnyájan egész éjen át a görög asszonyság lábainál udvaroltak. Hát nem szörnyü ez? Mi? Hát — nem bizony, mert e görög nő nem valamely földi asszony, hanem istennő. A táncz istennője. Neve, mint a névjegyen, melyet ő nekünk saját kezüleg adott át, olvasható: Terpsichore...

Azonban megszólít egy szép ismerősünk:

— Ön nem is tánczol? .. Nem is tud!!... Ah, azt nem hiszem!

— Pedig csak hidje el kérem, mert én tánczot még valóban nem — »halgattam«. Nóta bene a »studentek« báljában voltunk...

— Szagos üveget, szagos üveget! kiálták most egyszerre körülem, mert egy öregedő néni a hőség miatt hirtelen alapult.

— Minek a »szagos,üveg«-et?... Vigyenek neki inkább egy pohár kávét s egy kiflit; — mondok én is, mire a nénike a legelső »vonat«-tal visszatért magához. — Most egy fiatal technikus jött felém.

— Uram, hallotta e az üvegyártás legujabb módját? — kérdem.

— Nem!

— Pedig igen érdekes. Az ember megrendel RácZ Palinál néhány mázsa »üveghang«-ot; aztán megvárja, míg a hang egészen elhangzik, és az »üveg« tiszta állapotban — visszamarad.

Egy orvosnövendékhez fordultam:

— Doctor ur, engedje próbára tennem diagnózisát. Egy barátom azt írja, hogy »félába már is a koporsóban van«. Ugyan mi betegség lehet neki?

— Holmi láb fája s... Igen egyszerű! mondta ő... Azután egy fiatal jogászt vettem körül:

— Uram, mit gondol ön, a nő »ingó« vagy pedig »ingatlan« vagyon?... A kérdés, ugy látszott, nagyon is nehéz volt, mert a jogász ur a felelet adáskor ingadozott és nem birt egyenesen megállni.

— Egy theologus tüzesen polkázott most mellettem el.

— Helyesen! kiáltok. — A szentek közt is fordul elő egy-egy tánczos legény. Példa rá a — »Szent Dávid — táncza.

Most meg egy fiatal természettudóssal gyúlt meg a bajom:

— Képzeld csak, mondta ő nekem, az éjszakák folyton rövidülnek. Már e hónapban is egy egész órát fogytak. Ha mind így megy, a végén teljesen kifogyunk az éjszakákból. Ez szörnyű... Nemde?...

— Oh, de! de! — mondtam; de hátha az éjszakákkal egyidejűleg egyszermind a nappalok is fogyni kezdenének! Ugy a végén éjszakából és nappalból csak egyszerre, kitognának? Az még szörnyűbb volna!.. Nemde?... — Most azonban úgy vettem észre, szörnyen táncolni kezdek. Egy hölgygyel táncolni — még semmi! De én velem a »csillár«-ok, tükrök, az egész redoute, az egész föld tánczolt, és forgott. Nem csoda, mert szemben velem, ült egy barna kis leány, kinek szemében oly igaz tűz égett, hogy a tűzoltók azonnal a redoute elébe rukkoltak. És csak nagy bajjal lehetett őket visszaküldeni. Én rögtön, mihelyt kerülő utakon, valahogy magamhoz térhettem udvarolni kezdék. A szép nagysád azonban ásitni kezdett. Az ásitást kezével akarta eltakarni, csak hogy kacsói evégre igen-igen piczinyek voltak.

Boszankodva léptem a kis vásolt A m o r h o z, ki nyilával hol itt, holl ott lábatlankodott s adtam neki egy »b a r a c z k o t« a fejére.

Aztán visszavonultam s szemlét tarték a nők toiletteje fölött. Éva anyánk toiletteje legalább fügelevél volt, míg e bálban a nők egész öltözéke — csakis eperfa levélből állott. Az hogy az eperfa, levelet először, selyem bogarak, aztán gyárak dolgozták föl, úgy hiszem, egészen mellékes dolog.

Dr. Confidentialis.

Nevezetes ujság.

W. A. képviselő. Nos, mi ujságot tudsz?

B. A. képviselő. Én? semmit sem tudok, s azt is mástól hallottam.

W. A. Kitől hallottad?

Tempora mutantur et nos mutamur in illis.

Küzdteél, fáradtál, jelszód vala drága „szabadság“!

Másért küzdesz most, mások az óhajaid:

Bank, frank, rang, klakk, frakk, lakk, Menciaikoff és az adósság:

Mindez oh én magyárom! képezi vágyaidat!

Wodjaner basa.

Kruczi Türken! magyar diákjai! Hát én nem elég török módra bántam és bánok a ti apáitokkal: én nem vaggok Aptul Kérem, hanem Aptul Elveszem: s nekem még se hoztok diszkardot!

A mama lamentatiója,

azon kérdés felett: melyik bálba vigye jövőre a leányokat?

A juristák megbuktak, bált sem adnak.

Az atléták egymás közt tánczolnak, a tánczos nők csücsülnek.

A medikusok csak a »jótékony czélt« tartják szem előtt, »felül fizetések köszönettel fogadtatnak« Bánják is, ha tánczosnő aztán nem is jön.

A technikusok nem adnak többé szép tánczrendet! Kotilion alatt akár elaludjon a némbor.

Íróknak mai nap csak senki sem adja a leányát? Ki menne a báljukra?

A bölcsöde a menyecskék bálja; fiatal lány oda nem való.

Koresolyázók jövőre takarékoságból a városligeti csarnokukban adják a bált; nagyon messze van! — Melyik bálba tudjam hát őket vinni?... ha nem — a féderbálba!

GÖMBÖCZ és CSUKLI.

VISZONTAGSÁGOS REGÉNY VERSEKBEN.

Irta JÓKAI MÓR, illusztrálta 40 képpel Jankó János.

25. S hogy a béke legyen már felbonthatatlan,
Levételük maguk közös állapotban.
Csukli urnak, mert a lába nem nyughatott,
Csinált a fotograf lábakat vagy hatot.

26. A két amazon is hasonlatosképen
Megörökítetté magát »egy« fényképen.
Rá lehet ismerni egyre ciczájáról,
Másikra pediglen a kis kutyájáról.

27. Gombóczi ur e naptól elkezd' levét csapni
Csuklinénak : »ez a helyes kutyusz csak ni!«
»Nem szabad harapni!« mondják a kutyusznak,
S édes ábrándokban mind a ketten usznak.

28. Csukli ur revansból Gombóczi nének schmachtol,
Meg is czirógatja : nem fél a karmaktól ;
Előbb a ciczáat. — Jön sor az aszszonyra is
Es ugy tapasztalja, hogy egyik se' hamis.

29. Gömböcz ur huszár volt (vagy lehetett volna):
Beveszi az első sánctot ostromolva,
Elveszi a csókot, ha egyszer elérte;
Nem restja sövényen átugrani érte.

31. Szörnyű felfedezés, amikor betoppan!
»Önök csokolódtak e helyütt titokban!»
Csukliné aszszonyának fekete a szája:
Rajt maradt Gömböcz ur bajusz-conterfeje.

30. Csukli ur szerényebb: ő csak ölelkezik;
Megcsókolja csupán, ha szabad a kezit;
Együtt sohajt vele, arczát az arczához
Szoritja, és mikor ennyit meg tett, távozt.

32. De Gömböcz ur gyorsan megint felfyül kerül,
Es a támadónak visszavág emberül;
Oda mutat Csukli urnak a képibe:
»Hát ez a kis Schönheitsflaster hogy jött ide?»

(Vége következik.)

Illustrált hírlapi frázis.

A cár egy idő óta békés hajlamokra látszik hangolva lenni, bizonyos bekéltető hangok befolyása alatt.

PAPIRSZELETEK.

— Van-e az állatnak lelke? Még eddig papjaink tagadták, de legközelebb egy szerzetes feltalálta; hogy van. Ugyan is a f. évi 5-ik számú »Vasmegyei Közlöny« című lapjában a többek közt azt újságot, hogy a szombathelyi vadásztársulat által legközelebb megtartott vadászat alkalmával 48 nyul lehelte ki ártatlan lelkét. Már most az a kérdés merül föl: vajjon azoknak a nyulaknak ártatlan lelkei hova mentek: pokolba-e, purgatoriumba e, vagy menyországba?

— Egy erdélyi faluban, hol szászok, magyarok vegyest, szászok mégis nagyobb számmal laktak, a legények a kocsmában összeverekedtek. A magyarok, mivel kevesebben voltak, nagyobb vereséget szenvedvén, panaszt tettek a szász bíró előtt, kinek salamoni bölcsessége imigy döntött az ügyben: »A mienk szász megverte a tienk magyar; a tienk magyar megverte a mienk szász: azért végeztünk úgy: legyen: úgy!«

— Két egyes fogatu kordé jött össze az országuti magas töltésen, egyik ló- a másik szamár-fogatu. Mikor összeértek, a szamár ráért az ordítás, mitől a ló úgy megijedt, hogy a kordét lefordítá a töltésről. És lón a kofának nagy jajveszékelése, mert a kordé tartalma pár száz tojás

vala, melyek im most tökéletesen rántottákká váltanak. Be is panaszlá a szamár tulajdonosát a falu előljárójánál, kérvén kárpótlást. Birák, kiket Sennyei fog kinevezni, ítéljetek!

A deputatió-fogadó.

Gyertek csak ha-za fiuk! majd én mutatom meg nektek, hogy milyen az igazi török balsa? Aztán pénz-be se kerül.

IRODALOM.

Gregurovius Ágai mellett a Kisf. cortesben:

1. Ő a nagy francziát Paul de Kockot Kakas Pállá honfiusította, így gyarapította a magyar regényírók csekély létszámát.
2. Heveser, Deveser, — Schlesinger, A. C. Singer, — Elberfelder, Lerchenfelder, u. s. w. bécs-vorstadti nagy feuilletongébereken elverte a porzót, őket önmagában magyarra és hasznára fordítván.
3. A magyar humorba a B. J.-ban lelkes Szellőt lehel, és lehel mig B. J. lelkét ki nem lehelli.
4. Vállalkozott a reduti herr wirthnek a narranábend spájzetteljét magyarra fordítani; nem az ő hibája, hogy a herr wirth visszalépett.
5. A Greguss kutyáját és Greguss hetenként meg- és kienekli a M. o. N. o. és Kis keserülapuban.
6. És már hanyatlak.

N á c z i h o z.

(A Fővárosi Kávéházban.)

Borotváld a publikumot
Szellemednek élivel,
És böködd az olvasókat —
Már mint az arravalókat —
Fulánkoddal, — majd kikel,
S magba válik. Irj novellát,
Párosítsd a hősöket:
Piszkafával a vasvellt
Marcsát, Borsát, Ellát, Bellát
— Sikerül csak egy löket?
De, ó Náczi, egyre kérlek:
Akárhogyan fénylik át
Szellemed a novellákon:
Náczim édes, e világon
Egyet ne irj: kritikát!

Don Dongó.

BARACCONEBAN.

Simonyi Ernő: »Szeretett nagy hazánkfia! Vagy jöjj haza Magyarországra, vagy ha nem jösz, akkor Csanády jön ki Olaszországba, s itt telepedik le Baracconében.«

Kossuth. Akkor én vándorlok ki Collegnóból.

Színházi fakovák.

Az Arany keresztről kisült, hogy tulajdonképen fakereszt, — az sem annyira a publikum-, — mint az igazgatóság nyakában.

Lángról hírlik, hogy Párisba megy tanulni. A nemzeti színház érdekében Newyorkot vagy Pekinget ajánlanék neki, — minthogy az messzebb van.

Melyik a legmulatságosabb alak Caverletnében? — A kis Dániel, a ki nem jön elő benne.

Gróf Fesletich Oroszlány a conservatorium igazgatója hetven forint ára nemzeti színű posztót vásárolt azon hirre, hogy a király látogatni jön a képezdét. De mivelhogy a látogatás elmaradt, jelmezeket szabot a növendékeknek a pirosból meg a fehérből, a zöldet »Illemtanában« fogja alkalmazni.

B. Podmaniczky — így szóla: »siczi, — színészi páholybó — színész, író, steff golyó! — mihánszt közelit komédiás meg skribler: — nyitogató csak csipd el, — mindjára adóznak — árával a lóznak!« — Oh nemes báró, Mgs intendáns, — kinek bagatell minden más — reform, — fő csak a páholybólkisajátítás és jegyszédőni uniform: — kikelni látom mint fő-nixet — benned néhay Orczy Felixet! — Ha így, s ha még sokáig viszed: — ujjászületik az égi Müviszet, — Te léssz regeneratora, — ha előbb be nem következik tora, — s reformidból új lelket inhalál — ha előbb el nem viszi a halál. — Csak az sajnos, hogy ha már a — publikum nem is járt a színházba: — legalább a színészpáholynek volt közönsége, — s most, általad, ennek is vége!

Egy ujságfaló álmaiból.

— Az egyetemi ifjuság ismét esscortetal kísérte be a czeglédi küldöttséget az indóháztól, sőt, mint hírlik, ezen alkalommal több rendőr be is kísértetett. — Gallmayer k. a. hajlandónak nyilatkozott az osztrák kormányt tetemes engedményekben részesíteni. — Az irgalmas nénék zárdájában e hó 14-től 20-ig 285 gyermek született. — Budapesten tudvalevőleg szintén vannak magyarok, a bécsi Reichsrathba azok közül fognak egyet megválasztani. — Bukovinában ezentul péntek estéken Shakespeare felolvasások lesznek. — A budapesti bálók fényűzése ellen erélyes szót emelt Prielle Kornélia. — A debreczeni gazdaság-hallgatók bálján Várady Gábor volt szives a lady patronesse tisztjét elfogadni. — A népszínházban vasárnap ismét egy vétkes bukási eset tárgyalatott le. — A budapesti fenyítőörvényszék üléstermében Solymossy személyesítette Czirók Jánost, valódi komikai elevenséggel. — A helybeli fegyházban zártkörű előadás tartott hétfőn délelőtt. — Az országos színészeti tanoda terméből a multkor ismét többen szöttek meg.

A VÉNIFJU LEGÉNY.

a VÁLYNÉ JÓKAI ESZTER.

(Folytatása.)

Már ez az utolsó gondolat nem volt jól találva; jobban kellett volna ismerni Cserephengőné asszonyságnak édes fiát, mintsem oly nagy dolgot tudott rá bízni: hogy vigye haza a feleségét!

Mikor már annyit fáradott, és aggódott fiáért a jó asszonyság, azt még meg kellett volna neki tenni, hogy a menyéért menjen maga is, ne bizza gyarló természetű fiára magára azt a fontos ügyet.

Élt is egy kis gyanuperrel Katalin asszony, mert mikor a másnap csakugyan megtörtént jegyváltás után ő maga haza készült: igen a lelkére kötötte kedves Hánikájának azt az ő szelid, félnék természetű fiát.

— Biz ez egy kicsit bätortalan, de épen azért hagyom itt, hadd szokjanak egy kicsit össze; majd küldök értök üveges hintót. Nekem megmondta jó előre, semmiféle bagázsát ne küldj a leánnyal, mert az én házamhoz be nem fér. Tele nekem minden almárjomom, subplotom, én hozzám ne hozzon egy szál tollat, se egy törülközőt, vagy asztalkendőt, nekem úgy is igen sok van, leányom nincs, szövetségem meg csak kellett, az ember szerez mert szokásába, vériben a magyar gaznasszonyoknak minél több fehérneműt és tollat gyűjteni; hát hova tegyem a mim nekem van? te eloszthatod a mit Katicza leányodnak készítetttél a többiek közt. Nekem csak leányt adj édes Hánikám! aztán magad is elkisérd őket, ne hogy valami baj érje az uton ezeket a gyerekeket.

Danika szívesen ott maradt. Látszott rajta, hogy örvend házasulandó állapotjának. A kis Katka sem kerülte Dani bácsikáját, ragyogó szemekkel nézte gömbölyü növendék ujjacskáján a villogó kövü Cserephengő család ősi jegygyűrűjét, a mit egy kis arany karika jegygyűrűvel szorított ujjaára jövendő napasszonya.

Veressné asszonyság bucsuzáskor ígérte, hogy mindenben kedves Katicza rokona rendelkezése szerint cselekszik, és egy hónap leforgása alatt oda adja Katka leányát Dani öcscsének; az alatt ismerkedhetnek. Aztán meg egy kis készület csak még is kell, ha semmit nem akarna is elfogadni a kedves nászasszony — jegyezte meg tréfásan Hánika — úgy már még sem adhatná oda leányát; majd a mit könnyen elpakolhatnak hát visz.

— De ha mondom hogy nálunk van minden bőséggel, azt sem tudjuk hová tenni, ilyen messze földről ne hozzatok semmi pakkot, kiállítom én Katka leányom stafirungját úgy, mintha az én szüldött leányom volna.

— De a mi szegénységemtől telik, a nélkül

nem eresztem leányomat, bármily igénytelennek neveltem is. — A két egymást szerető rokon nászasszony már csaknem összezdült.

— Azt ugyan meg ne próbáld édes Hánikám, hogy bár mit is adj egyebet leánynál. — Pedig én édes Katkám csak még is készitek egyetmást.

Szerencsére elő állt a kocsi és a nagy bucsuzás véget vetett a stafirungolási vitának. A kocsiládát itt is telerakták utra való elemozsnával, a kocsi-zebbe való üvegeket is tele töltötték kávéval és konty alá valóval, a zabos zsákot is teletöltötték utra való abrakkal a lovak számára; semmi sem hiányzott Cserephengőné asszonyságnak hazafelé utjában csak a fija, nem volt kívül fennhangon zúgolódni, elkezdett hát az otthoni teendőkről tervezgetni magában.

Legelső dolga lesz azt a semmirevaló czigány leányt a faluból eltávolítani, bár mibe kerül is: mert a milyen szemtelen nép az egész czigány faj, még oda tolakodik, és valami katrabontot csinál az új házaspárok közt. Azután elgondolta, mily ujitásokat tesz a szobákban, mi lesz a fiatalok é? mit tart meg magának? — kiket hivat meg a lakadalomra? — mit süt, mit főz majd akkor? — mire várja, hogyan várja az érkezőket? A hosszú uton annyi minden sok elgondolni valója volt a derék asszonyságnak, annyit tett-vett magában, hogy észre sem vette mikor haza érkezett, pedig elindulásakor úgy megsajnálta Hánika a miért egyedül kénytelen utazni, — mint elunhatja magát szegény Katicza!

Dehogy is unta! inkább csak kipihente magát a tevékeny gazdasszony, hozzá is látott a mint megérkezett tüstént mindent megtekinteni; talált is rögtön mindenféle hibát. Legelsőbb is mindjárt szemébe tűnt hogy a nagy sütő teknőn mily iszonyu hasadás; van rég oly állapotban volt biz az, de csak most látszott észre venni, hogy szót tehessen érte.

— Ezt a teknőt bizonyosan elejtettétek mig oda jártam, így már nem lehet használni, hívjátok rögtön a Kóficznét, hogy még ma megcskabálja: mert holnap sütni kell a cselédeknek; jöjjön tüstént maga, meg akarok vele alkudni előre, mert aztán azt se tudja mit kérjen ha már megcsinálta. Mikor a teknő végett rendelkezett és elfuttatott egy leány cselédet a Kóficznéért, minden egyebet szelidebben bíralt meg a tüzes gazdasszony, és nem mutatott annyi elégtelenséget, mint a mennyitől félték az illetők. Hamarjába átesett a házkörüli vizsgálaton, úgy hogy mire Kóficzné az érte küldött cseléddel oda sompolygott, már akkor a folyosóra kiállított

teknő mellett üldögélt nádfonatú karos székében, és vidáman szólította a nem jót sejtő vén banyát.

— No Kóficzné, ezt a teknőt ezek a leányok a ked hasznára repesztették meg, míg én odajártam háztüznézőbe vagy akarom mondani leánykérőbe. Ugyan lesz derék szép fiatal felesége az én fiamnak, annak ugyan könnyű lesz szerencsét mondani, ahhoz már csak hűséges lesz az ura! mit gondol ke Kóficzné?

— Majd ha a tenyerét megnézhetem a drágalátos gyönyörűséges, tekintetes asszonynak, akkor megmondom; — válaszolt vigyorogva a vén cigánynő.

— De pokolra való vén satrafája; tudom én hogy előre is meg tudja azt ked jövendőlni, ti meg ne tátsátok itt a szátokat — riadt a bámolni oda csődült leány cselédekre Cserephengőné. Gyerünk is be a szobába Kóficzné, hadd alkudjam meg a teknő csinálásért; ha ittkin alkuszunk ez a sok dologtalan leány mind ide bámul, hallgatódzik, meggy semmi munka, pedig úgy is sokat heverték míg én odajártam, tudom ked is volt itt az alatt szerencsét mondani, és elvitte a csuszára való zsiradékjokat, mert hisz ked kitudja csalni a szájokba tevő falatjokat is ezeknek a tapasztalatlan leányoknak. Kíváncsiak is voltak azok a leányok tudni: mi lesz az ára annak a teknő feldozásnak? de azért még sem bírtak tisztán tudomására jutni az alkunak, csak azt látták, mily roppant sok mindent hord el a háztól a vén cigány asszony. Az a teknő ugyan csak meg volt fizetve. A padláson volt egy hájbáji hárfa, még azt is lehozta neki maga az asszonyság, egész batyu ruhát szép fehér lepedőbe czipelt este el a hátán mikor a teknőt meghozta a vén banya, alig bírta, a cselédek azt akarták hinni, hogy sok szép ágy- és fehérnemű volt abban a lepedőben. Másnap meg lisztet, szalonnát, füstölt hust, sőt még egy süldő malacozt is kapott Kóficzné az adakozó asszonyság bőkezűségéből. Már az még is rendkívül szokatlan sok jutalom volt — egy teknő feldozásért! vélekedtek a bámuló leánycselédek.

Hogy mint alkudhatott meg egyébre is az érdemes asszonyság a cigánynővel? azt senki sem tudta meg biztosan, csak az eredményen csudálkozott mindenki, noha nem voltak benne bizonyosak hogy az Cserephengőné műve: hogy harmadnapra annak baranyai utjából megérkezte után, járt Kóficzné az egész faluban meghívni az uraságokat — tulajdonkép csak kéregetni — unokája kézfogójára.

— Lesz már Bubrinak magának bandája, el veszi az ő Miczijét, Bubri lesz a primás hegedűjével, Miczi pedig kontráz neki hárfáján — dicseke-

dett az öreg anya az isten áldása legyen minden léptén nyomán; annak a tekintetes Cserephengő Dánielné asszonyságnak. Most hogy az is várja az ifju tekintetes asszonyt, hát mindent összetakarítanak a ház körül, a palláson talált egy hárfát azt egy teknő fúdozásért nekem adta, én meg mingyár elküldtem Miczitől a városba, Bubri felhurozta, Miczi pedig olyan szépen pengeti hogy még! Majd meglássák milyen kapós lesz a hárfás cigányasszony bandája! — És ha valaha teljesült cigányasszony jóslata: hát ez egy volt azok közül a jövendő mondások közül.

Eleinte tetszett a szép hárfázó fiatal cigány nő, akár mit pengetett hárfáján, évek mulva pedig sok tökélyre vitte Miczi hangszerén a játszást, volt zenetehetsége, gyakorlatra pedig elég alkalma; mikor már nem volt szép maga a nő akkor játéka lett az, és abban gyönyörködtek

A hárfás cigányasszony bandája mindig keresett volt, évek mulva több tagból is állt; a mint nevedektek a kis Bubrik, egyik hegedűcskéjével, másik felfujt pofácskájával a klarinétot fúva működtek a Bubri bandában. Cserephengőné asszonyság Bubrival és Miczivel igazán jól tett, mert bizonyos, hogy ő beszélte rá az öreganyát unokája rögtöni férjhez adására, és hogy az sok szép fehérneműbe, sőt pénzébe is került Katalin asszonynak, de mivel feltette magában, bár mibe kerül is eltávolítani a lehető botránkozás követ: tehát nem kimélt semmi költséget és áldozatot. Igazán megérdemelt volna egy kedves jó menyet, gyengéd gondosságáért — De hát minek nevelte oly gyávanak fiát?!

Minden jól ment, — Miczi háromszori templombeli kihirdetés után eltávozott a faluból. Volt nagy lakadalma, a falubeli uraságok és asszonyságoktól lehető sok mindenféle ajándékot tudott Kóficzné kicsikarni az ujházások számára, és aztán ő is bement velök lakni a város végére, és nem sunyogott többé egyik házból ki, a másikba be, a faluban. Nem kellett attól tartani, hogy szőba hozza Miczit az uj menyecske előtt, a kit igazán szives ohajtással várt jövendőbeli napja.

De miért is várta helyébe?! mért érte nem ment maga?

Küldött szép uj hintót, és elképzelté mily vidáman fog abból ő rá mosolyogni a kis Katka piros oczácskájával, mily boldog ember lesz az ő fia és mint fogják irigyelni az ő sorsokat a falubeliek.

(Folytatása következik.)

KOLLARITS JÓZSEF ÉS FIAI

legelső kész fehérnemű, vászon, asztalnemű és szövött áru gyári raktárunkban
az „YPSILANTI“-hoz

Budapesten, váczi-utca 4-ik szám alatti áruházban,

kaphatók mindenemű kész férfi-, női és gyermekfehérneműk, vásznak és asztalneműk

a legnagyobb választékban és kitünő minőségben a legjutányosb árakon.

Férfi-ingek, rumburgi, hollandi, vagy irlandi vászonzból, darabja 2 50, 3, 3.50, 4, 4.50, 5, 5.50, 6, 7, 8, 10, 12 frt.

Férfi-ingek, himzetek, madapolamból, melle vászon, drbja 3, 4, 5, 6, 7, 8, 10, 12, 14—20 frtíg.

Férfi madapolam-ingek, darabja 1.50, 2, 2.50, 3, 3 50 4 forint.

Férfi színes-ingek, darabja 1.50, 2, 2.50, 3 frt. Két külön gallérral 2.50, 3 frt.

Férfi színes angol oxford-ingek, darabja 2.50, 4, két külön gallérral darabja 2.80, 5 frt.

Férfi-gatyák, magyar, félmagyar vagy francia szabásra, pamutból: 1.20, 1.30, 1.75, vászonzból 1.50, 1.60, 1.75, 2 ft, rumburgi vászonzból 2.25, 2.50, 3, 3 frt 50 kr.

Férfi félharisnyák, pamutból, fehér vagy sines, tuczatja 4, 4.50, 5, 5.50, 6, 6.50, 7, 7.50, 8—14 frtíg, czérnából, fehér tuczatja 3.50, 4, 4.50, 5, 6, 7, 8, 9—14 frtíg, félharisnyák, fehérítetlen vászonzból, varrottak, tuczatja 4.50, 6, 7 frt.

Férfi-zsebkendők, fe ér vászon, tuczatja 3, 3.50, 4, 4.50, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 12, 20 frtíg.

Férfi-zsebkendők, vászonzból, fehér színes széllel 7 frt, 10 frt, batistból színes széllel 7 frt, 8 frt 50, színes pamutzsebkendők darabja 30 kr, 35 kr, 40 kr, pamut batistzsebkendők színes széllel, tuczatja 3 frt.

Férfi-gallérok, minden formában, legfinomabb, tuczatja 3 frt, 3 frt 50 kr.

Férfi-kézélők, tuczatja, 12 pár 5 frt, 6 frt.

Női ingek, rumburgi vászonzból, sima, darabja 2.25, 2.50, 3, 3.50, 4, 5 frtíg, slingt 3, 3.50, 4, 5 frtíg, francia mellvarrással és himzetek 3 50, 4, 5, 5.50, 6, 7, 8, 15 frtíg, madapolamból, sima 1.50, 2 frt, slingt 2.50.

Női háló-corsettek, madapolamból, egyszerűek 1.30, 1.50, diszitett 1.75, 2 25, 2.50, 3, 3 50, 4, 4.50, 5, 10 frtíg.

Női lábravalók, madapolamból, sima szegélyezett, darabja 1 60, slingt 1.90, diszitett 2.25, 2.50, 3, 3.50, 5 frtíg.

Női alszoknyák, madapolamból, szegélyekkel és diszítéssel, darabja 2.50, 3, 3.25, 3.50, 4, 4.50, 5, 15 frtíg, uszálylyal 4, 5, 6, 7, 8, 20 frtíg.

Női harisnyák pamutból, kitünő minőségben, tuczatja 4, 5, 5.50, 6, 6.50, 7, 8, 22 frtíg, czérnából tuczatja 10, 11, 12, 14, 22 frtíg, színesek pamutból, párja 75, 80, 90 kr, 1 frt, 1.20, 1.30, 1.50, 3 frt 50 krig.

Női zsebkendők, fehér vászonzból, tuczatja 2.50, 3, 3.50, 4, 5, 6, 7, 8, 16 frtíg, angol czérnabatistból, fehér, 4, 5, 6, 7, 8, 30 frt.

Női francia derékfűzők (Mieder), darabja 1.30, 2.30, 2.75, 3, 3.50, 4.50.

Flu-ingek, 6 évesek számára, madapolamból, darabja 1, 1.40, színes, 1.25, 1.40, vászonzból 2.10, 2.40, félmagyar gatyák 1.10, 1.20; **8 éveseknek** ingek madapolamból 1.10, 1.50, színesek 1.25, 1.55, vászonzból 2.20, 2.45, gatyák 1.25, 1.40; **10 éveseknek** madapolamból 1.20, 1 60, színesek 1.60, 1.75, vászonzból 2.30, 2.65, gatyák 1.35, 1.60; **12 éveseknek**

nek ingek madapolamból 1 50, 1.80, színesek 1 65, 1.90, vászonzból 2.40, 3, 3 50, gatyák 1.55, 1.80; **14 éveseknek** ingek madapolamból 1.40, 1.90, színesek 1.75, 2.75, vászonzból 2.65, 3.15, 4 frt, gatyák 1 65, 2 frt; **18 éveseknek** mada olamból 1.50, 2 10, színesek 1 75, 2.20, vászonzból 3, 3.50, 4, 4.50, gatyák 1.75, 2, 2 frt 25 kr.

Kész fehérneműek leányok számára, minden nagyságban és minőségben, ugyszinte csecsemők számára, melyekről kívánatra árjegyzékünket bérmentesen beküldjük. Továbbá ajánljuk nagy raktárunkat vászon és asztalneműekben.

Rumburgi vászon, 42 méter (54 rőf) vége 23, 24, 25, 26, 2, 28, 30, 32, 35, 38, 40, 42, 45, 50, 120 frtíg.

Hollandi vagy irlandi vászon, 39 méter (50 rőf) 22, 23, 24, 25, 26, 28, 30, 32, 34, 38, 40, 45, 50 100 frtíg.

Hollandi vászon, gyermek-fehérneműekre, és ágyneműekre 32 $\frac{3}{4}$ méter (42 rőf) vége 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 26, 28, 0, 50 frtíg.

Creas vászon, 23 $\frac{1}{2}$ méter 30 rőf) vége 10.50, 11, 11.50, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 30 frtíg.

Lepedővászon egy szelben, 29 méter (37 rőf, 12 lepedőre vége 33, 36, 38, 40, 42, 44, 45, 48, 50, 100 frtíg.

Féher pamutzsinvat, ágyneműekre, 1 méter 38, 46, 48 58 krajczár.

Madapolam vagy Chiffon, vége 25 méter (32 rőf) 6.75, 7.25, 7.75, 9.25, 11.25, 11.75, 12.25, 13.75, 16 frt 75 kr.

Színes kanavász, 23 $\frac{1}{2}$ méter (30 rőf) 9, 9.50, 10, 11, 12, 13, 14. 15 frt.

Színes ruhaperkálók dus választékban, 1 méter 36, 38, 48, 50, 52, 54, 56 kr.

Vászonzsebkendők hölgyek és urak számára, tuczatja 2.50 3, 3.50, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10—20 frtíg.

Törülközők, tiszta vaszon, tuczatja 5.50, 5.80, 6, 6.90, 7.50, 8, 9, 10, 20 frt.

Asztalkendők, tiszta len, tuczatja 4, 4.50, 5, 5.50, 6, 30, 7, 8, 9 frt, abroszok 6, 8, 10, 12, 18, 24 személyre, darabja 1 frt 90 krtól 14 frtíg.

Damaszt asztal-terítékek, 6 személyre 5.50, 6, 6.50, 7, 7 50, 9, 10, 24 frtíg, 12 személyre 12, 12.50, 13, 14.50, 15, 16, 18, 20, 40 frtíg, 18 személyre 25, 27, 32, 48 frtíg, 24 személyre 32, 34, 40, 46, 53, 75 frtíg.

Kávés kendők, színes és fehér, darabja 3, 3.60, 5, 5.50, 6, 11 frtíg, csemege kendők tuczata, 3.30, 4.50, 5 50 krig.

Csipekfüggönyök, 1 ablakra 3, 3.50, 4, 4.50, 5, 5.50, 6, 6.50, 7, 8, 9, 10, 15 frtíg.

Ágyterítők, darabja 4.50, 5, 6, 6 nom ripsből 9.50; **asztal-terítők** 3.80, 4, 5 frt, ripsből 7 frt 50 kr.

Ágypokróczok, kisebbek 4.50, 6.50, nagyobb 6, 6 50, 7.50, 8.50, 11, 14 frt 50 kr.

Menyasszonyi készletekkel 180 frttól 1800 rtiig és feljebb, kész fehérnemű és vászonzban a legszebb kiállításban szolgálhatunk, ezekről árjegyzékünket kívánságra bérmentesen beküldjük.

Az árak legjutányosban szabottak, s ha valami a megvevtt vagy rendelt tárgyaktól akár mi oknál fogva tetszésre nem lenne, 14 nap alatt, ha az árszelvényünkkel el van látva, nemcsak szívesen kicseréljük, de kívánságra az érte fizetett összeg is visszaadatik.

Levél általi megrendelések még az nap, melyen érkeznek, különös figyelemmel és pontosan eszközöltetnek és csomagolási díjt nem számítunk.